

GAZETA POPORULUI

Foaie politică-culturală

Intemeietori: Dr. Nicolae Balan, Dr. I. Broșu și Dr. Silviu Dragomir.

Abonamentul:

Pe un an . . . 32 Cor. în vechiul regat 20 Lei
Pe o jum. de an 16 Cor. " " " 10 Lei
Pe 3 luni . . . 10 Cor. " " " 6 Lei
Abonamentele să se trimită la adresa:
„GAZETA POPORULUI”, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI”
Sibiu, Strada Orezului Nr. 41.
Apare în fiecare săptămână.

Inserțiuni și anunțuri se primesc la
Administrația gazetei.

Un cuvânt cu litere mărunte întâia-ora 60 fil.
a doua și a treia-ora 50 fileri.

Păresimile sfinte.

Este postul mare. Vechile datini creștinești ne cer sfântul tribut de ispășire și de îndreptare. În goana vremii ce e bun nu trebuie să treacă. Privim în jur de noi și constatăm că ne-am mutat în alte vremuri, cu alte datini, cu alte păreri. Nu mai sânmănam părinților și moșilor noștri. Să se scoale ei, — nu ne ar mai cunoaște

S'au schimbat vremurile și nu avem să ne boim că astăzi suntem și noi slobozi pe pământul strămoșesc.

Dacă ne uităm cu duioșie spre trecut și simțim vr'o părere de rău pentru el sunt datinele sfinte, care se răresc și cu ele scade ceva din sufletul păstrător de lege strămoșască.

Cu câtă cucernicie aștepta lumea intrarea în sfintele Păresimi!

Bisericele se lumineau serile de primăvară la sfintele denii și creștinii căutau să-și curețe de păcate sufletul prihănit ca să înceapă o viață nouă. Astăzi, parecă grija aceasta o am lăpădat ca o datină din vechitură pe care noi oamenii de lume nouă ne sflim să o mai ținem.

Unde mai pomenim azi de Dumnezeu și câți se mai gândesc la El sau în faptele lor să fie în samă de îndreptările Lui! Și fără Dumnezeu omul siguratic și toți fiii laolaltă ai unui neam sunt ca o corabie fără cârmă, împinsă în largul mării pradă argiei valurilor. Părinții noștri, nacăjiți și ferecați cu trupurile aveau o îndreptare a credinței, aveau datinele bisericești ca niște zăgazuri să-i fie în curgere către limanul mântuitor.

Sfintele Păresimi să le cinstim și să căutăm a profita din ele.

Înainte cu vr'o 10 ani soartea noastră dusese peste Oceanul depărtat în America, unde erau zeci de mii de Români, cărora le eram și eu păstor.

Și erau acolo Americanii băștinași, oameni avuți și cu multă pricepere de viață și muncitori, ca cea mai înaintată sâmintie din lume. Și am văzut cum cinstesc ei Păresimile și cum toată lumea sârguește la biserică, cari ziua și noaptea erau deschise și răsunau lăcașurile sfinte de cântări și predicile preoților căutau să trezească în suflete primăvara credinței, inoirea vieții. Și mă abăteam

și eu să mă încredințez ce-i face pe acei oameni să-și rupă un ceas din zi să meargă la biserică. Nu-i voi uita pe acei preoți, din toate confesiunile, cari se întreceau să samene în sufletele multimei gândiri și simțăminte creștinești, ca la tot pasul omul să se cunoască că au o trează conștiință judecătorească să-l povățuiască la lucruri bune, la simțiri și vorbe ouilnicioase.

Ca ori și unde trăesc oameni pe pământ sunt și acolo slabi și netrebniți, dar marea majoritate sunt buni și cei slabi nu-și pot face mendrele lor. Un din aceștia nu cotează să se poarte tanțos printre ceilalți și nu are loc printre cei buni. Și cei buni stau în frunte și după ei merg toate rânduelile în treburile de obște.

La noi băntuie păgânătatea și sălbătăcia. Bisericele abia se deschid la săptămână, sunt mute amvoanele și dacă ar răsuna de pe ele cuvântul s'ar isbi de păreți, iar lăcașurile ar fi de multeori cu totul goale dacă n'ar fi măcar sfinții din icoane. Nu facem biserică pentru sfinții zugrăviți, ci pentru oameni, ca eșind de acolo să ducă în minte și în inimi gândire și simțire creștinească, dragoste de muncă și bunăvoință în legăturile omenești dela cel mai mic până la cel mai mare.

Ei bine, așa nu putem da înainte și nici nu stăm măcar pe loc, căci cu rărirea datinelor slăbește și sufletul cel bun. Să sâmănam în suflet ca să avem ce culege, căci din ce ne aruncă viața fără de Biserică nu putem trăi.

Zilnic se aude că cutare a luat mită, a înșelat, s'a îmbogățit și nu mai are lipsă de nume bun ca să trăiască fiind om bogat. Și altul uită că e dator să pună umărul cu tragere de inimă pentru binele obștesc și numai lui să-i vie apă la moară, iar de altul nu se îngrijește. Sâmănta celor răi s'a înmulțit și s'au prăsit mănători ca fearele de pradă. Pretutindeni e gâlceavă și nepriință între oameni.

Nu e ordine nu e sfântă curățenie în suflete, în familie, într'un sat oricât de mic.

Să ne întoarcem inimile către Dumnezeu, care ne-a tras dela atâtea rele și pustiire.

Și să nu se uite nimenea la pilda rea a vecinului său, oi să se gândească la datorința lui, — să și-o facă.

Tr. Scorobef.

Noul Mitropolit ardelean.

Părintele Nicolae Balan a fost ales unavim Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal.

În felul acesta a luat capăt o vacanță formală care ținea dela moartea la Budapesta, în mijlocul dușmanilor săi, pe cari-i servise, arhiepiscop Vasile Mangra, de cea mai tristă memorie în șirul lung al Vlădicilor ardeleni mai buni sau mai răi, mai pricepuți sau mai slabi de inger, mai învățați sau mai puțin cărturari, dar dintre cari niciunul n'a pactat cu dușmanii nației sale, fie și pentru „a face bine” acestea. Încelează însă, mai ales, o lungă vacanță morală, care a început din momentul în care Biserica ortodoxă a Românilor ardeleni a părăsit calea trasă de genială voință, de spiritul practic superior al lui Andrei Șaguna, și, de unde era lăsată de aceasta pentru a fi îndreptătoare cu sufletul a neamului nostru de acolo, s'a prefăcut într'o simplă formă adansă la alte forme fără ca din acțiunea ei la fiecare clipă să folosească dezvoltarea națională a poporului păstorit.

Spiritul lui Șaguna nu va fi însă, cu tot respectul ce se datorește așezământelor trainice ale acestuia, spiritul de care va fi însuflețit arhiepiscopul și Mitropolitul Nicolae.

De sigur și pentru că vremile înseși s'au schimbat. Șaguna avea înaintea sa puternica Monarhie habsburgică, de a cărei fericită dezvoltări și în veacurile viitoare nu se îndoiu cel mai mulți, și el însuși era, cu toată puterea convingerii sale, printre aceștia. Astăzi Împăratul-rege, orice ar spera pentru dânsul credincioși cari l-au rămas, e un fugar adăpostit în Elveția neutră, și, dacă Ungaria va trăi și se va reface, potrivit cu vitalitatea națiunii maghiare, dualismul e deplin și definitiv mort, iar pe locul umbrit odată de largile aripi ale vulturului habsburgic se fatinde steagul de pașnică dezvoltare al României unite.

Nu numai pentru aceasta însă spiritual noii păstoriri trebuie să fie altul, ci și pentru întreaga cultură românească nouă pe care

aşa de tânărul şef nou al Bisericii din Sibiu îl aduce cu sine,

În adevăr, dacă îndată după dispariţia emanaţiei directe şaguniane n'a venit la „arhiepiscopie” o nouă formă a cugetării politice, — căci această formă nici nu exista, după catastrofa, în cloanirea cu puterea realităţilor, a vechii ideologii romantice, — aceste realităţi înseşi nu dăduseră o nouă concepţie despre viaţa poporului nostru şi menirea lui în viitor.

De douăzeci de ani încoace însă, prin sporul firesc al culturii noastre generale şi speciale, s'a ajuns la această concepţie. Acel cari n'a ajutat ei înşii la elaborarea ei au primit încă — în raport cu adaptabilitatea inteligenţei lor — o puternică influenţă de la dânsa. Cu atât mai mult aceia cari au fost factori la elaborarea ei.

Între cei cari au avut, în Ardeal, acest rol, n'a fost printre cei săbavnici profesorul Nicolae Bălan, de la Seminarul din Sibiu. Din toate lecţiile lui se desfacea, în cea mai blândă formă creştină, energia cuceritoare a acestei mişcări. O întreagă generaţie de preoţi s'a format şi prin el, mai ales prin el, în această credinţă.

Influenţa lui a trecut însă dincolo de păreţii saelor de clasă şi a intrat în domeniul îndreptărilor culturale şi naţionale pentru o lume mai largă prin apariţia aşa de folositoare „Reviste Teologice”. Iar prin tosia pentru popor care i a urmat această predicăţie a trecut şi în masele poporului.

Azi propaganda nu mai e atât de utilă. Pe aceste idei se răzîmă statul însuşi. Societatea însă, nu încă pretutindeni.

Şi de aceia scriam venirea lui Nicolae Bălan la Scaunul lui Şaguna.

„Neamul Românesc”

N. Iorga.

Ştiri politice

Domnii Miniştri Aurel Vlad şi Victor Bontescu s'au retras din guvern, iar în locul Generalului Răşcanu, ministru de războiu a venit Dl General Moşoiu.

Bucurie generală.

Alegerea de metropolit a păr. Dr. Nicolae Bălan a stârnit bucurie în toate colţurile Ţării noastre.

Gazetele sunt pline de elogii la adresa noului bărbat. Cele mai drepte şi mai sincere cuvinte le-a scris „Dacia” din Bucureşti, care se bucură că s'a rupt cu obiceiul de a ridica în fruntea Bisericii oameni bătrâni, oboşiţi şi cu mâinile tremurătoare. S'a ales un apostol al lui Christos, iar nu o păpuşă a partidelor politice. Caracteristic e articolul dlui Iorga din „Neamul Românesc” pe care-l reproducem azi.

Vestim cetitorilor noştri, că noul ales a plecat la Bucureşti ca să fie întărit actul alegerii de Suveran şi de Guvern şi se aşteaptă în zilele acestea să sosească spre a merge la mănăstire să fie trecut prin gradele călugăreşti, iar pe Sfintele Paşti va fi sfinţit şi introdus în scaun. La introducere vor fi de faţă Majestatea lor Ferdinand şi Regina Maria.

În Rusia sovietistă.

Notele unul martor ocular. — 2000 ruble o trăsură până în oraş. — Un profesor universitar... hamal.

Cum am pătut străbate prin re armate, cum mi-am găsit un loc în trenuri speciale, numai pentru militari, n'am să vă spun. Am reuşit să călătoresc graţie franchisei mele şi toţi comisarii mi au dat hârtii în regulă. Asigurarea că nu sunt contra-revo-

luţionar, era suficientă. Ghemuit într'un vagon de a treia pe un pat la etaj, învăluit în blană, încălzind-mă în staţii cu apă caldă pe care mi-o aducea un tovarăş de drum ca să facem ceai, am ajuns în Moscova, dimineaţa, pe la orele 8. Era un frig îngrozitor. În gară forfotea lumea. O lume uniformă, cu bărbi mari şi părul crescut în voe. Am aflat mai pe urmă că asta e din pricina lipsei de săpun, brice, şi foarfece.

Vreau să iau o sanie. 2000 de ruble până în centru. Renunţ. Privesc spre cei frumoşi şi bine întreţinuţi, îşi primesc raţia de ovăş stabilită de comisariatul de alimentaţie. Pe urmă sunt destui hamali. Pot să-mi aleg pe oricare din ei. 600 ruble până în centru; 400 până la comisariatul de cartuire. Nici unul nu-mi lasă mai estin. Încredinţez bagajele unui hamal care-mi inspira mai multă încredere. Pe drum intrăm în vorbă.

Îmi spune că e contra revoluţionar. Vrea să mă ispitească mă gândii. Mă uimit libertatea cu care se exprima.

„Revoluţia s'a aşezat, îmi spuse. Asta înseamnă că după primele luni de desorganizarea, de zăpăceală, când speculatorii şi toţi profitorii timpurilor turburii făceau afacerile lor grase, acum se organizează şi pe încetul îşi pun baza societăţii. N'am nici un motiv să nu fiu contra revoluţionar, îmi spuse hamalul meu. După ce m'au iagonit din casă şi mi-au desfiinţat catedra...” Mă oprise în loc şi privese uimit „Da, continuă, eram profesor universitar la facultatea de drept. Au desfiinţat-o. Acuma fac legi nouă. Peste câţiva ani, o vor reînfiinţa, căci trebuie cunoscute şi legile lor. Deocamdată, am renunţat la orice activitate ştiinţifică. Sunt hamal. E drept, că am un câştig zilnic că nu era leafa mea de profesor într'un an. Cinci şese mii de ruble zilnic, e un câştig obişnuit”.

Pe bulevard lumea ca în timpurile noastre. N'am întâlnit nici un soldat înarmat, nici o gardă care să circule pe străzi, nimic militar, afară de câţiva ofiţeri, elegant îmbrăcaţi, ca în timpurile cele mai bune dinaintea războiului. (R. R.)

FOIŞOARĂ

Mărturia creştinismului.

Ioan Botezătorul credea că Isus Christos e Mesia, care va mântui de robie poporul evreesc. Isus începuse propoveduirea între oameni şi jugul roman nu slăbea. Atunci Ioan a trimis la Isus doi învăţaţi să-l întrebe, este El Mesia sau pe altul vor aştepta. Atunci Isus li răspunse: Priviţi şi înţelegeţi ce luerez şi spuneţi lui Ioan, el sigur să judece!

Aşadar Isus a îndemnat pe Ioan să judece faptele sale, pe cari le vede toată lumea. A da dovezi despre chemarea lui Christos nu însemnează a căuta ce spun cărţile de demult ci să privim faptele cari le săvârşesc cei ce umblă pe căile Lui.

Probe evidente, mărturii zilnice trebuie să aducă Biserica lui Christos, toţi creştinii şi toţi slujitorii Lui.

Dacă Christos trăeşte în Biserica Sa şi slujitorii săi sunt vrednici de numele Lui faptele trebuie să L adeverească.

Dacă nu sunt probe şi adevăriri nu putem spune că Christos în secolul nostru e sculat şi e viu, ci noi L-am îngropat în mormântul nemerniciei noastre.

La câţva vreme după ce a început lucrarea sa mântuitoare între oameni Christos s'a abătut spre satul său de copilărie, în Nazaret şi cum îl ştia lumea că e un proroc se duse în sinagogă între bătrânii fruntaşi ai oraşelului şi i-au pus în mână cartea lui Isaia şi deschi-

zându-o a citit cuvintele:

„Duhul Domnului e peste mine, pentru că m'a ales să aduc mângăiere săracilor, m'a trimis să vindec inimile celor zdrobiţi, să vestesc robilor slobozenie, să dau orbilor vedere, să sfărâm lanţurile celor ferecaţi şi să vestesc anul plăcut al Domnului! — Şi închise cartea şi zise: Această prorocie care o aţi auzit cu urechile voastre are să se împlinească. Aceasta e chemarea Bisericii pentru viaţa lumii. Acestele-a făcut Christos şi acestea trebuie să le săvârşească urmaşii săi în veci.

Ce a început Christos nu s'a săvârşit, şi dacă azi ar intra în vr'o Biserică n'ar spune alte vorbe.

Ce se cereau în aceste cuvinte?

Cel ce are duhul lui Dumnezeu în sine să caute a mângăia pe cei cu inima zdrobită, căzuţi în desperare, celor năcăjiţi să le aducă aminte că milele şi bunătăţile lui Dumnezeu sunt nescuate şi numai cel desfăcut de contactul cu Dumnezeu e nenorocit, iar cel ce are adăpost şi cale slobodă către Cel de sus nu se poate simţi străin şi nenorocit. Zice Christos: rob nu mai e decât acela, pe care naravurile rele îl ferecă, şi e o datorie să răspândeşti lumina izbavitoare în mintea celor întune aţi şi sugrumaţi de necultură şi ori cine e îndreptăţit să se facă slobod şi calea libertăţii ni o îngrădim cu păcatele lenei şi ale neprimţiei între oameni. E vremea când toate păcatele se iartă şi celor învechiţi în rele li se da prilej, dacă se îndreptează să înceapă o viaţă nouă desbrăcându-se de naravurile şi de păcatele trecutului. Anul Domnului era la Evrei

RĂVAȘUL SĂPTĂMĂNII

Sibiu 14 Martie, 1920.

Călătoria Prințului Carol. Din București ni se comunică știrea că A. S. a principele Carol, după plecarea din Constantinopol, s'a oprit la Pireu și a vizitat Atena. Apoi a plecat mai departe cu vaporul „Principesa Maria” spre Alexandria, unde era așteptat să sosească Joi.

Agencia Damian vestește, după o depeșă din Cairo, că prințul a sosit acolo. A fost primit de guvernatorul englez lord Müller, de fostul prim ministru al Franței Clemenceau și de toate autoritățile engleze și musulmane din Egipt. La descindere muzica engleză a intonat imnul regal român — Prințul locuiește în palatul guvernatorului englez. Intre scopurile călătoriei alteței sale în străinătate e și repatrierea prizonierilor români din Siberia.

Mitropolitul Ardealului. Foaia „Ren. Rom.” a D-lui Goga scrie aceste cuvinte elogioase: Congresul a ales cu unanimitate pe părintele Nicolae Bălan, profesor la seminarul de teologie din Sibiu și deputat.

Noul mitropolit este unul dintre cei mai distinși clerici ai Românilor de peste Carpați, un om cu o frumoasă cultură bisericească și un român de inimă, care prin naționalismul său va șterge pata urâtă ce apasă asupra bisericii ortodoxe pe urma sălbăticei păstoriri a renegatului Mangra.

Mitropolitul Nicolae este cel mai tânăr înalt prelat al nostru. Nici nu a implinit patruzeci de ani. Dumnezeu să-l ajute în viitoarea lui muncă.

Rezultatul alegerilor parțiale din Ardeal. În alegerile parțiale de Camera din Ardeal au fost aleși, în afară de d-nul general Averescu, Take Ionescu și Toma Stelian, cari s'au avut contra candidații, următorii candidați:

D. N. Lăzărescu, țaran din Siria. În circumscripția Ineu (Arad, împotriva d-lui I. Suci, fost șef de sesort.

D. M. Văstescu, țaran din Lipova, în circumscripția Lipova în contra d-lui dr. Aurel Ciobanu.

D. Popovici, în circumscripția Gătaia (Banat).

În vederea complectării guvernului ministerul de războiu a fost oferit d-lui general Traian Moșoiu, fostul comandant al trupelor din Transilvania.

România și bolșevicii. „Le Temps” publică următoarea notă comunicată de biroul de presă român:

Știrile apărute în unele ziare engleze privitoare la o mișcare a trupelor bolșevice împotriva României sunt lipsite de temei. Este inexact că zece divizii roșii ar fi trecut Nistrul. În momentul de față se află aproape de frontiera românească numai trei divizii bolșevice, fără însă să fi atacat. Cinci alte divizii se găsesc la o distanță de opt sau nouă zile de marș.

Armata română mobilizată încă de la începutul războiului, este gata să facă față oricărei eventualități.

Ce sunt săculii? În „Neamul Românesc”, dl N. Iorga scrie, cu prilejul discursului ținut în Camera din București de către deputatul săcui baronul Fay:

„Săcuii sunt Unguri și nu sunt Unguri. Unguri sunt prin partea lor de sânge unguresc. Când au fost aduși, în locurile pe care ei stau de atâtea veacuri, strămoșii lor de la începutul veacului XIII-lea — căci așezarea Săcuiilor, în legătură cu colonizarea Cavalerilor Teutoni, nu se dovedește a fi mai veche — aveau același sânge ca Maghiarii din stepă sau aceia cari și au aflat salăsurile în Ardealul apusean. Dar au găsit în aceste vii mai vechi locuitori, Români băștinași, și din amestecul noului neam cu celălalt a ieșit Săcuiimea adânc înrădăcinată aici.

„Dar, confundându-se cele două neamuri, datinile celui mai vechiu au biruit în toate domeniile de viață populară: în felul de cultură, în stilul de clădire, în caracterul vestimentului, în elementele de artă naivă,

în obiceiurile de drept, în superstiții, — în cântec, cred, și în poveste. Prin toate acestea Săcuii, cari ne sâmbăna așa de mult și ca făptură fizică, se despart de Unguri pentru a se apropia de noi”.

Isprăvile Sărbilor în Banat. Călători sosiți din părțile Vârșetului spun, că acolo Sărbii au început evacuarea. Cară tot ce pot la gară, chiar și băncile dela școală.

Pe linia Timișoara Vârșet, la gara noastră finală Stamura, în lipsa de control îndestulător, într-o noapte soldații sărbi au spucat un vagon de făină și l'au împins la gara Porani, pe pământul sârbesc.

Sentinelele sârbești au prins la linia de demarcație, aproape de Ticvaniu, un ungar, care încercase, încărcat de bani, să ajungă dincolo, pentru a face propagandă bolșevistă.

Inaugurarea Parlamentului ungar. În ziua de 16 Februarie a avut loc la Pesta inaugurarea Adunării Naționale maghiare. Președinte de consiliu Huszár. El aminti criza îngrozitoare prin care a trecut țara în special pe vremea regimului bolșevic și adăugă:

Noi reprezentăm o democrație, care se întemeiază pe o bază morală; vrem să trăim în pace cu celelalte națiuni chestiunea maghiară este acum cea mai importantă problemă din toată Europa. Cerem un plebiscit în toate teritoriile pe cari conferința vrea să ni-le răpească”.

Rusia renunța la Basarabia. Comisarul poporal Cicerin, în numele guvernului sovietic repetă declarația făcută că dorește a trăi în bune raporturi cu toate statele din lume, că nu dorește război nici contra Poloniei nici contra României, și că recunoaște că Basarabia trebuie să aparțină României.

De vânzare.

În Șura mare, (jud. Sibiu) la Ștefan Rill sunt de vânzare 2 tauri, înțean, de 16 luni, crescuți de susnumitul 275 1—2

tot al cincizecilea an, când se ștergeau datoritiile, se ertau toate crimele și păcatele, cei ce ajungeau dintr'o pricină în robie sau în temniță erau puși în libertate, cea mai largă agrățiere pentru orice, ca toată lumea să se bucure, să se întoarcă cu veselie spre Dumnezeu iubindu-l și fiind fericit în pământul sfânt al Țării de fericire.

Christos le zice: de azi încolo anul Domnului nu va veni tot numai la 50 de ani ci toată vremea va fi un dar al oamenilor de pe pământ să fie fericiți și să se bucure de viață. Ce face biserica între oameni?

Vestește bucurie celor întristați?

Mângâie pe cei zdrobiți de durere?

Vestește libertatea celor robiți?

Ce creștere dă celor needucați?

Ce face pentru săracii bolnavi?

Ar fi mai bine ori mai rău fără Biserică?

Însă Biserica are pentru toată lumea o zi de rugăciune și de răpaus în săptămână. Biserica nu alege omul de e sărac de e bogat, nu scade prețuirea omului de e plugar ori meseriaș, învățat ori neînvațat.

Biserica a îndemnat lumea cu dare de mână la binefaceri și milostenie, Biserica dă tuturor o învățătură și o creștere.

Vremurile sunt schimbătoare și vederile lumii. S'au mai abatut dela povețele veșnice ale Bisericii și nu numai creștinii le-au dat uitării, dar chiar și slujitorii ei au luat ochii dela idealul Bisericii și au lăsat grijile spre lucruri pământești. Slujbele s'au pretăcut în vorbărie, s'au căutat pompe lumești, s'au luat în deșert lucrurile sfinte, cântăreți necuvioși

și predici greșite.

Dar o chemare blândă și duloasă de reîntoarcere către o stare mai bună a vieții noastre dela Biserică poate veni.

Pentru aceea ținem la Biserică. Nu pentru că e de obârșie dumnezeiască, că Moise ne-a dat legile sfinte, pentru că atâția oameni și femei sfinte au trăit înrânsa ca facii aprise, cari luminează în întunecul de păcate al sufletelor noastre, ci pentru că lumea devine mai bună pe urma misiunii ei.

Însă creștinismul e mai mult decât Biserica. Duhul cel nemărginit al lui Christos în trece zidurile Bisericii, e mai înalt decât crederile, poruncile, și slujbele. Duhul lui Christos e cucernicie față de Dumnezeu, e pace și dragoste între oameni, e milă față de cel năcăjit, ertare celui păcătos, jertfire pentru aproapele.

A crede în Christos nu e a te închina duhului care răsare din evanghelie, ci duhului care susține școala, binefacerea, munca cinstită, eroismul și entuziasmul oamenilor vrednici.

Stau la marginea unui râu

Și cred că râul există, fără să merg la obârșia lui.

Cred că există poporul nostru fără să caut a ști de când suntem aduși și sădiți de Traian aici.

Tot astfel cred în existența Bisericii noastre, fără să mă duc la obârșia ei. Și obârșia ei e aici, în Christos, care traește și ne cheamă să-L ajutam a ne face fericiți. Se pogoară între noi și noi ne putem înălța în El.

Tr. Scorobăț.

O doamnă a pierdut mergând de la strada gărei prin str. Sporer până în Piața mare librăria Meyer un brățar cu oroloj u de aur, cifrele 12 și 6 roșii celelalte negre cu 3 rubini și 3 brilanți. Se atrage atențiunea publicului a nu cumpăra obiectul susnumit anunțând poliției eventualele date.

Aviz. Invățătorii din județul Sibiu, să vină de urgență la adresa subsemnatului:

1. Taxa de înscriere la secția județeană 10 cor.
2. Taxa anuală a secției 20 cor
3. Taxa asociației generale 4 cor.
4. Abonamentul la organul asociației „Invățătorul” 30 cor. Total 64 cor.

Sibiu, 6 Martie 1920.

C. Popa
a. revizor.

Cine știe

ceva despre Toderici Dumitru, frăter, fost în timpul din urmă al războiului la 21 Rg honvez mitraliere la frontul italian, să mă înștiințeze la adresa Toderici Adam în Zam, jud Hunedoara. 274 2-3

Nr. 53—1920

274 1-2

Înștiințare.

Se aduce la cunoștința publică, că cu învoirea Ministrului Nr. 865723—1919, în Agnita, începând cu 1. Februarie a. c. tot în prima și într'a treia Vinere în toată luna se va ținea târg de vite săptămânal. Deci târg săptămânal se va ținea după cum urmează:

În 6 și 20 Februarie, în 5 și 19 Martie, în 2 și 16 Aprilie, în 7 și 21 Maiu, în 4 și 18 Iunie, în 2 și 16 Iulie, în 6 și 20 August, în 3 și 17 Septembrie, în 1 și 15 Octombrie, în 5 și 19 Noiembrie, în 8 și 17 Decembrie. În zilele susnumite se pot mâna vite cu coarne, bivole, cai, oi și capre.

Agnita, la 2 Februarie 1920.

Primăria Comunei.

BCU Cluj / Central University Library Cluj CONSILIUL DIRIGENT. — RESORTUL FINANTELOR CLUJ.

Direcțiunea financiară regală Română din Sibiu publică ordonanțele Consiliului Dirigent, Resortul Finanțelor emisă sub Nr. 2779/920, 2099/920, 3427/920 V/a în chestia împiedecării speculei, comerțului intermediar cu mărfuri de aur și argint și cu negoțul (schimbul de bani) clandestin cu hârtia monedă, mai departe în chestia circulației obligatoare a biletelor de bancă Austro-ungare, stampilate atât în Bucovina cât și din partea Consiliului Dirigent și face atent On. Public cât și toate instituțiile de a să ținea strict dispozițiunile cuprinse în ordonanțe, că față de contravenții se va purcede foarte aspru după rigoarea legii.

On. Public se face atent a urmări toate contravențiile și ale descoperi față de doi martori și a anunța imediat contravențiile, respective refuzarea biletelor, siguranței publice a statului

ORDONANȚA.

1. Resortul Agricultură și Comerțului în conțelegere cu Resortul finanțelor și Resortul Comunicație și Alimentare în ordonanța sa cu Nr. 2164 publicată în „Gazeta Oficială” Nr. 22/1919 IV—5, sub punctul 1—1 referitor la circulația internă de mărfuri, leagă negoțul cu aur și argint de permisiul de cumpărare al Resortului finanțelor, iar în punctul 7 al numitei ordonanțe oprește strict orice speculă și comerț intermediar.

2. Acelaș Resort, cu ordonanța sa edată în același materie, sub Nr. 3850—C și publicată în „Gazeta Oficială” Nr. 30/1919 V—22 în interesul financiar al statului, sub Art. 1—5 menține restricțiunea și sub Art. 1—10 oprește din ordonanța Nr. 2164—C; punând în vedere celor ce vor contraveni, penalitățile înscrise în Art. IV al ordonanței Nr. 3850—C.

3. Luând în considerare interesul financiar al statului și fiind vorba de circulația internă de mărfuri, pentru clarificarea chestiei, observăm, că sub marfă de aur și argint este de a se înțelege, aurul și argintul curat brut, aliajele de aur și argint în formă de bare, monede indigene și streine de orice proveniență, mai departe aurul și argintul în stare brută veche, sfărâmatul, rămășițe, grăunțe, bare laminate, bețișoare, sămce, plăci, pulbere și foi subțiri, asemenea lucrările de aur și argint semifabricate și bijuteriile din aceste metale întrucât sunt făcute în mod distinct cu intențiunea de-a eluda ordonanța de față.

4. Se observă, că în baza ordonanței Consiliului Dirigent Nr. 621 1929 Pres. I. publicată în „Gazeta Oficială” Nr. 79/1920 I—10, toate amendele statofite prin ordonanțe anterioare — dela intrarea în putere a ordonanței Nr. 621/1920 Pres. I. — sunt a se calcula înzecit.

5. În privința penalităților în legătură cu contrabanda de valori prohibite la export — între cari sunt și mărfurile înscrise sub punctul 3. se

Licitație de carne

pentru Garnizoana Sibiu.

Se aduce la cunoștința publică, că în ziua de 15 Martie 1920 ora 9 a. m. se va ținea licitație publică în localul Comandamentului Corpului VII Armată Sibiu, Strada Cismădiei Nr. 4—6 ușa 106 etajul II, pentru aprovizionarea de carne de vite, pentru nevoile trupelor ale garnizoanei Sibiu, pe timpul de trei luni adică dela 1/4—30/6 1920.

Cantitățile zilnice ale carnei necesare variază între 700 și 2000 kgre.

Licitația se va ținea cu oferte închise

și în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice a statului.

Căetul de sarcină se poate vedea în fiecare zi de lucru între orele de oficiu la biroul subzistentelor Corp. VII A. în Sibiu Strada Cismădiei 4—6, ușa 104 etajul 2.

Ofertele se vor face conform căetului de sarcină, se vor prezenta în plicuri închise și vor fi însoțite de o garanție de 10 la sută în numerar a sumei care devine din cantitatea de 100 kgr. carne zilnic pe treizeci zile după prețul oferit.

La licitație se primesc oferte atât pentru cantitatea întreagă zilnic necesară cât și parțială. 272 2—2

Despărțământul mașinelor al Reuniunii economice săsești ardelenne

Biroul și depozitul:

strada Sării Nr. 22.

SIBIU

Adresa scrisorilor:

Despărțământul mașinelor

Cel mai mare magazin de vânzare pentru mașini și unelte de agricultură din Ardeal

Furnizăm: Tot felul de pluguri, adică: Pluguri de Balcan pe o brazdă, „Hohenheimer” pluguri schimbătoare (sistemul Rieger) și pluguri schimbătoare „Rudhaldo”, precum și pluguri de oșel pentru una sau mai multe brazde în toate executările, asemenea grape, ghillouri, mașini de semănat grâu și porumb (cucuruz), sfărâmatoare de porumb, mașini de tăiat paie diferite feluri, mașini de tăiat napi, greble de fân (pentru cai), mașini de cosit iarba, mașini pentru legat snopii, mașini de treerat de mână și cu vârtej, ciure și altele.

Afară de mașini și unelte pentru agricultură mai furnizăm: tot felul de uleiuri pentru uns mașinile, ulei de în fierț (Firniss) ulei de unsoare consistentă „Tavoite”, unsoare de căruțe, carbid, gunoiu artificial, vitriol de cupru (piatră vânăta), șurupuri de potcoave, etc., precum și șine de căi ferate uzate, în toate dimensiunile, în locul traverselor.

Dar țăranul deștept pentru convingerea lui, va face bine, înainte de ce va cumpăra articolele pentru agricultură de care are trebuință, să viziteze depozitul nostru, sau să ne scrie, pentru a i trimite oferta noastră de marfă. Firma noastră s'a fondat numai pentru scopul ca țăranii să fie bine și avantajoși serviți.

sau poliției statului, sau forului, administrativ local, sau direcțiunii financiare care foruri sunt rugate a urmări chestiile conform ordonanțelor și întreg materialul de urmărire este de-a se trimite direcțiunii financiare pentru înaintarea acțiunii de acuză la Tribunalul regese român din Sibiu.

Celea vor contraveni ordonanțelor amintite se vor pedepsi cu amendă în bani până la 100.000 cor. și închisoare până la 6 luni. Afară de aceasta se vor confiscă și articlii de contravenție îșirați în ordonanța Nr. 2779/920 în favorul statului.

Conform ordonanței cu Nr. 2779/920, amendele de sus sunt a se calcula înzecit.

Direcțiunea financiară regală Română:

Dr. Tăbăcaru

pe partea cu text german a biletelor de bancă, lipsind numai cele două steluțe, cari separează cuvântul „România”.

Se aduce la cunoștința publicului, că primirea biletelor stampilate în Bucovina e obligatoare, fiind aceste investite cu aceeași putere de circulație, ca și biletele băncii Austro-Ungare stampilate de Consiliul Dirigent.

Nr. 2099/1920

Pt. Șeful Resortului finanțelor.

Dragonescu.

ORDONANȚA.

În legătură cu ordonanța noastră Nr. 2779/920 dată în contra speculei, cu ordonanța Nr. 2099/920, dată în privința circulației obligatoare a biletelor stampilate în Bucovina, mai ordonăm următoarele:

1. Biletele din sorte de o mie coroane sunt a se primi fără considerare la numărul seriei cu care sunt provăzute, întrucât sunt stampilate cu stampila „România — Timbru special”.

2. La plătirile în suma de peste zece mii coroane atât în circulația particulară cât și la cele făcute din partea organelor militare, primirea biletelor de câte 10.000 coroane, stampilate cu stampila „România — Timbru special” e obligatoare.

3. În afaceri comerciale, e interzis a se condiționa mijloacele de plată, excludând biletele de bancă de 10.000 coroane.

Considerând, că nerespectarea dispozițiilor de mai sus, ar contribui la paralizarea vieții economice, infractorii se vor urmări conform ordonanței noastre Nr. 2779/920, publicată în „Gazeta Oficială” Nr. 99/1929 II/21.

Cluj, la 2 Martie 1920.

Nr. 3417/920 Secția: V/a Pt. Șeful Res. finanțelor
Dragonescu m. p.

atrage atențiunea publicului asupra legii pentru codificarea Art. 196 din legea generală a vămilor a vechiului regat, publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 211/1920 I—18.

6. Tot în interesul financiar al statului, se interzice negoțul (schimbul de bani) clandestin cu hârtia monedă, de orice proveniență (prin uzare și indigenă). Cu negoț de hârtie monedă sunt îndreptățite a se ocupa numai institutiile și instituțiile financiare, cari prin statutele și cărțile lor de afaceri, pot justifica operațiunile de schimb; sau zarafii de profesione, cari și-au câștigat dreptul înainte de 28 Iulie 1914.

Contravențiile vor fi judecate conform penalităților din Ordonanțele Nr. 3850 C și Nr. 621/920 Pres. I.

7. Articlii de contravenție confiscati în favorul statului sunt a se depozita în depozit financiar la Cassieria perceptoarelor de stat sau la Cassieria Centrală a Resortului Finanțelor, având a se face raport resortului Finanțelor.

8. Judecarea și procedura proceselor de contravenții se va face conform dispozițiilor Instrucției Ministerului de finanțe ungar Nr. 5062/1916 P. M. publicată în „Pénzügy Közlöny” Nr. 10/1916 IV 12 și ordonanței Ministerului de Justiție Nr. 800/1916 având autoritățile administrative a transpune materialul de proces Direcțiunilor financiare competente.

Cluj, la 21 Februarie 1920.

Nr. 2779/1929.

P. Șeful resortului finanțelor.

Dragonescu.

PUBLICAȚIUNE.

Pe teritoriul administrat de Consiliul Dirigent se găsește în circulație și bilete de bancă Austro-ungare, cari au fost stampilate în Bucovina. Stampila cu care sunt provăzute aceste bilete e identică cu aceea a Consiliului Dirigent, este aplicată însă